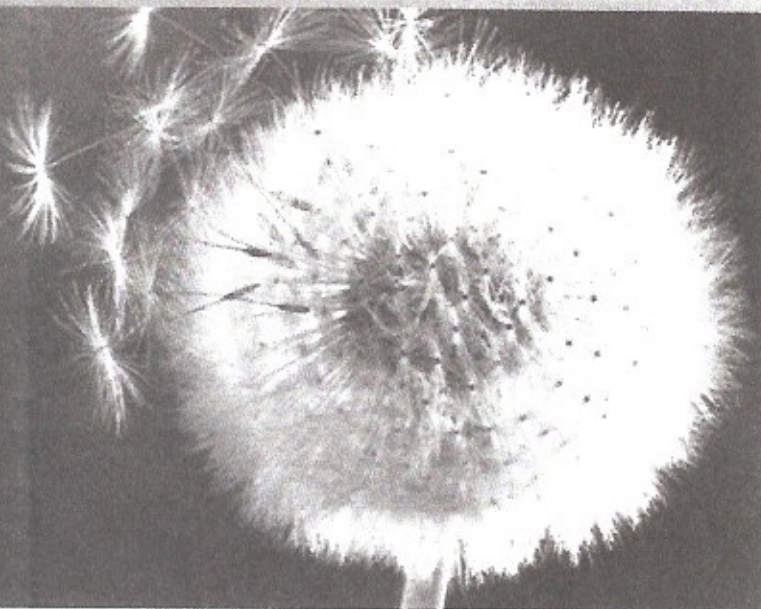

Kerkblad van
de Protestantse Gemeente i.w.
te Pesse

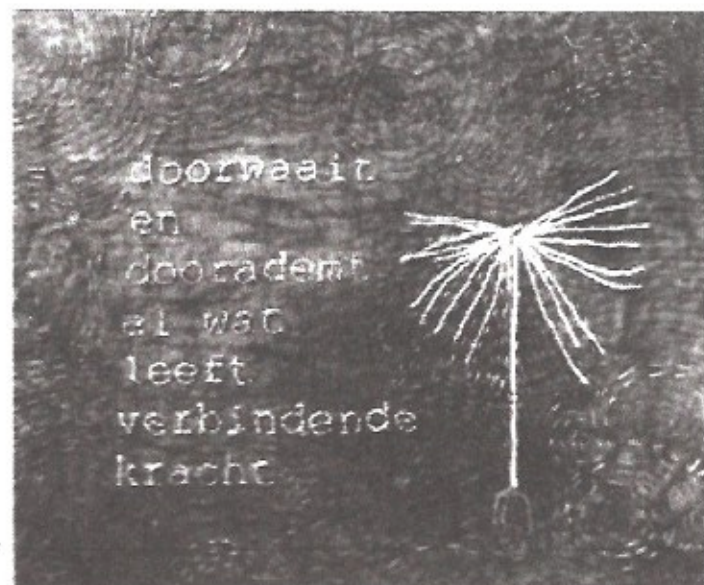
Verschijnt 12 maal per jaar
17e jaargang nr. 04
April 2015

VERBINDENDE KRACHT

In de week na het overlijden van mijn schoonmoeder zijn Els en ik een dag uit geweest in het kader van "samen-ingedachtenis". Dat betekende dat we uiteraard ergens bij een chocolaterie naar binnen moesten gluren en de dag af moesten sluiten met het eten van een pannenkoek met ijs en slagroom na. De keuze viel op Leiden. Els had in de krant een aankondiging zien staan van een kimonoten-tonstelling in het Sieboldhuis in Leiden. Een logische keus als je bedenkt dat mijn schoonmoeder bijna haar hele leven met naalden en lappen stof bezig geweest is. Met grote bewondering bekeken we de immense gewaden. Ik zou er best een als toga willen hebben.

In een van de gangen van het museum werd ik getroffen door enkele kunstwerken met geborduurde woorden er op. Wat een prachtig samenspel van kleur, symboliek en tekst. Bij de balie kocht ik een paar fotokaarten met detailopnamen van de kunstwerken. De naam van de kunstenaar is Hannelieke van de Beek. Ik had er nog nooit van gehoord, maar vorig jaar bleek ze geëxposeerd te hebben in Emmen. Veel van haar kunstwerken zijn geïnspireerd op de Bijbel. In haar werk krijgt vooral het "tekst"-iele de nadruk.

Met haar toestemming neem ik bij dit artikel een van de tentoongestelde kunstwerken uit Leiden op.

U ontvangt dit kerkblad in de tijd tussen Pasen en Pinksteren. In zijn tweede boek schrijft Lucas dat op de 50e paasdag de volgelingen van Jezus worden vervuld met heilige Geest.

Het is Gods Geest die hen doorwaait en doorademt met verbindende kracht. Door de wereld zou een andere wind gaan waaien. Nou is dat niet helemaal waar, want vanaf het begin waait Gods wind al over de oervloed van chaos en donkerte. Maar blijkbaar is er heel wat in het mensenbestaan dat zich verzet tegen die met verbindende kracht doorwaaiende en doorademende wind.

Soms heb ik ook het idee dat er teveel wordt gewacht op die doorademende geestkracht. Alsof we wel het feest van de Opstanding gevierd hebben, maar zijn blijven zitten in de wachtkamer van Pinksteren. Ach, Lucas telt dan wel aardig met zijn 50 paasdagen in afwachting van de komst van de Geest. In de kerk moeten we het hebben van Johannes. Bij hem vallen Pasen en Pinksteren op één dag. Wie de opstanding van de Heer belijdt, is vervuld met opstandingskracht. Een verbindende kracht voor al wat leeft.

Wij hebben bedacht dat Pasen en Pinksteren nooit op één dag zullen vallen. Opstandingskracht, verbindende kracht, al wat leeft – ach, het zal wel! Wij laten wel een eigen wind waaien. Verpakt in ongeloof, in vroomheid, in teleurstelling, in verzet... Maar ja, zo'n eigen wind stinkt. De geur van het rottingsproces van al wat ten dode is gedoemd.

Waar Pasen en Pinksteren op één dag vallen, waar een verfrissende wind het aangezicht van mens en aarde vernieuwt, daar ontkiemt het heilige zaad van Gods Geest. Die Geest doorwaait en doorademt al wat leeft met verbindende kracht. Is verbindende kracht!

Het was een mooie dag in Leiden. En de pannenkoek aten we gewoon aan de Dorpsstraat in Pesse.

Ds. Cees J. 't Lam